

રામચંદ્રજીને સૌતાજીનો સંવાદ.

મેઝાસાગુના ઠાકોરની મદદથી.

છપાવી પ્રસીધ કરવાર

શા. કસ્તુર વીરચંદ.

અમદાવાદ

અવેળીવારે કે હારી પોળમાં શેઠ પ્રેમભાઈ હીમા-

ભાઈના મકાનમાં શાં ભાગીદાર દોલ-

તરામે પોતાના અમદાવાદ સુર્યોદય

પ્રેસમાં છ.ખો.

સંવત ૧૯૩૪ સને ૧૯૭૧

સાચી સંસ્કૃતિ

૧૯૬૭

રામચંદ્રજીને સીતાજીનો સંવાદ.

શ્રી ગણેશાય નમઃ અથ ગોકુલપૂર્વલાકે હુંચાવાડા
ગેલવાચારન ગોપાલા અછતથીહજીકા પુલકો કીયો હવો
સ્વધી પુરવક શ્રી શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાગધાર'ન શ્રી રા
મચંદ્રજીરો રમન પ્રકાશ લીખ્યો ન્યુનાધીક લખ દેખી
કરી દેખીદે કૈમા કરનો યોગ્ય છે.

સંપ્રેષો—સંકર સેસગીરી જાદ સારદ, ઓર ગનેસ
અગેસકુ ગાવું; કીનર યદીર બેસ સુચારન, સીધ સુરપત
કુચીત ધાવું. સાધુ સમાજ સહીત કપા કર, પુરન ચાર
પદારથ પાવું; અછતકે નંદ ગોપાલ કહે મુની, દેહ ધરી
ભવ સાગર નાવું. ૧

દોહા—રમન પ્રકાશ રામકો, બપાહે ગ્રેહ વીદેહ;
આદી સંપ્રેષ' નમે અખે, સો સખ કરે સનેહ. ૨
કવિતા શીતી નહ કરી, રટયો લીલાકી અર્ક;
ન્યુનાધીક લખ નીપણાં, કોં મત કરે કુતર્ક. ૩
હસ્ત સેત્રકે ધોસકુ, વંડુ વારંવાર;
જકત ગુરે દે જોરવર, અચીરખ બુધ ઉદાર. ૪
મીડસન મોહવત મહત, પુછ્યો પ્રશ્ન પ્રમાન;
કહુ મતાંત ગોપાલ કહ, રામ કથા નીરખાન. ૫

રામ રમાપત જનકપુર, હરખ કીચો ઉદવાહ;

ભલા રમાતાં ભટની, નહ બધ્યો નર નાહ. ૬

સોહમ પ્રત સુંણાવજે, કકીત કેકમ ધેસ;

મેડાસનરો મહીપતી, રાખા વંશ દીનેસ. ૭

છપય—મોવત વંશ મહેસ, લે સકળ જગ નહલગો;

હેમજયુનંદ હમીર, બીમલ જશ કંઠ વીલગો.

રાત દીવસ રોઠોડ, ભલો રંગ કીરત બીનો;

દન દન પ્રત દાતાર, નીત જશ લેત નવીનો.

આનંદ અંગ ઉદનાત આત, જંગ કોનસા મુખ જુડે

બુપાળ હાલ પ્રહ્લાંડમે, માનસુંખ સત્રાંમુડે. ૮

દાહા—છોટે મોટે અંધકો, ધર્યો નામ સુખ ધામ;

કમંધ કહે વરાણન કરો, મંબળ ચરાણ તમામ. ૯

અંધ કહન નહ મોરયુત, સો કીમ કહુ સુભન;

ગોપદ ચાઢી સો ગીને, સીધુ ગહર સમાન. ૧૦

કહુ કહુ કલત સાર કર, પુછ્યો આપ પ્રમાન;

કવી અંધ ધારત કીચો, એ નહ મોખલ આત. ૧૧

અથ કહા મોરમત કાય, રામ નામ સોચ મધુર રસ

તો લેવી સત કાય, હેમામયતાં બોહલે. ૧૨

અથ મંગલા ચરતન, ધ્યાનાત્મક સો ધ્યાનહે;

કીરતી નાત્મક કીત

વંદનાત્મક વંદના રમે, પ્રાકુમુર રીત. ૧૩

અથ ધ્યાનાત્મક મંગળાચરણ.

પીત વસન ધનરપામ તન, રંગ રમન સીપ રામ;
 સહીત અનુજ શી સામરા દદ ખસ મમનર ધામ.
 અથ કીરતીનાત્મક. દીન પોકારત દોડાપા, કેબારી કર
 તાર; જપાકે જગમે કો નહી, યાકે રામ આધાર. ૧૫
 અથ વંદનાત્મક. હૃદિરામ જસ રામકો, વંદુ પદ સુ
 ખ વાસ; સમપુરત કર સામરા, પ્રેમીર મન પ્રકાશ. ૧૬
 હતી મંગળા ચરણ.

સંતવ્રતીરખ સામરત. રટ રામ દીન રાત; કમધજ કવ
 જન યુ કહે, તકે સરવ પુરતાત. ૧૭ હૃદિ તણી ખગ
 અધીક હે, હૃદિ રામ કર એક; હૃદિ સુનો અજમાલ હર,
 તકે કહુ કર ટેક ૧૮

સવૈયો—હૃદિ પ્રતાપ તે અશી રચે વીધ, હૃદિ તે હૃદ્ર ધ
 ટાયો ઘટેનાં; નાસ કરે ગીરીજાત્મ હૃદિ તે, સેસ ધરા
 શીર હુંત હટેનાં. નેષ્ટકો શ્રેષ્ઠ કરે પુની હૃદિસો, હૃદિ ન-
 હી તાય કષ્ટ હટેનાં; ભનંત ગોપામહમા સુત સેષ્ટની;
 હૃદિ ભજે ખીત શીષ્ટ કરેનાં. ૧૯

રાદા—પુછે કમધજ પ્રશ્ન પુની, પ્રયક પ્રયક કીરપાય;
 સંત અસંત નમેદુ, બેસગ કહો ખતાય. ૨૦
 કમીયુગમે એક રામકા, હૃદિ તણી આધાર;
 સંત અસંત નમેદુ, સુંણ જોષા સુખકાર. ૨૧
 હંદ લીલગી.

જાણ્યુ યુત સેતા સુત હૃદિમંતા પ્રેમીવંતા પ્રેમભરી;

નામ ચરીત અનંતા લેવે તંતા કેા યુતવંતા પારપરી.
 હરી કોવીર કેસા બાની સેસા નાહી લેસા પાર બહે,
 કાવ્યુપ પ્રકાશા મસક અકાશા ઉર તમાસા તેમ કહે.
 સંધેયો—વીખવા દીઅ બંગર સીત ગુણાકર, રૂપ દુખી પ
 ર હોત દુખીહે; લોભરૂ હરસ સદા ભય વ્યાગત કોમલ
 ચીત ફરંત સુખીહે; આપ અમાન રમાન રે આંનકુ, વા
 અમનાદીશુ ભકિત રખી હે; કામન રામકે નામ પરાયન
 શ્યામકી મુરત ચીત લખીહે. ૨૩ સાંતી સદાવીરતી મું
 દી તાપન ભુમુરકે પદ ચીત વીમોહે; શીતળ ચીત અભીત
 સદામત શવન મીત ઉદાશીન કોહે; ઝ્યાર અહંકાત બોલ
 તહે નહી, નેષ્ટર ઝ્યેષ્ટકો ભાવન જોહે; ઝ્યેસેહી લછન જા
 ય ખસે ઉર મોવતસંત ઝ્યેને યુત સોહે. ૨૪

કુંડીલીઆ દરશન ધર ધર દેતહે, તરત બતાવે તંત;
 રાજ વીરથ રાજકો સોહી ખીરાને સંત. કરી દ્રઢ સંગત
 કી નારદકુ બજ નામ; લેખ લંકન ગત લીને, ખડ હં-
 સકા કરી કહી બને; સત સંગત જગ રવેતહે, પ્રેમાદી પ્ર
 રસ નારી પ્રગટ, દરસન ધર ધર દેતહે. ૨૫

કવિત—ખલકે સમાવ કહુ ઝ્યોગન અનંત બચ્ચો; મં
 ગા અભન મેનતાકો કૌ કીજીએ. સંગત જો કીજે તો
 અનેક દુખછીને અંગ; મરકટકે કંક હાર મુકતાધર દીજી
 ઝ્યે સુખપર રૂપ દુખી રૂપ દુખી હોત સુખ, લહેપરીત
 પીતાકે લીપનાં રહીજીયે; કામ ક્રોધ લોભ મેહ મદ મ

માછરીય, દંભ ભેદ્ય ખાંડીરૂ કપટી કહાણી. ૨૬
 પર ધન પરદ્રોહ પરવાર પરવાદ, તામેર તરહે જસે પાપ
 કો પહાચોહ; આરકી બઝારી સુની સ્વાસ જનુ જ્યુડી રહ.
 રૂત કહાં નાંધસો પરાયા ધન પાચોહ; સ્વારથકે કાજ પ
 યાવાર મે વીરાજ કરે, માત તાત વીપ્ર દ્રોહતા તે મન બા
 યોહ; આનંદો આરાવે ધન પાસ કો ન દેવે દામ, બન
 ગોઆકે લોહિત ભેલો જોમ આચોહ. ૨૭

દોહા--અજમલ હર પૂછે અધક, સાર કહેત સાર;
 ભક્તી ભક્તી કે અવર બલા, માને કહ્યા મોરાર. ૨૮
 ગીત--ભક્તિ સોઈ જાન પુન્ય પાપ ભક્તિ, ભક્તિ તોરય
 વરત ભાણાં; ભક્તિ કરીજકે નર ભાણા; મોટા જગ તોહ
 તમણાં. ૧ ભક્તિ તપ તેજ યોગમય ભક્તિ, ભક્તિવંત
 બઝા કહાભાણુ; ભક્તિ અર્થ ધરમ પાણુ ભક્તિ; વલે કામ
 ભક્તિ નીરવાણુ. ૨ ભક્તિ હમા નંદ સુંણુ ભુપત, ભક્તિ
 ખીના ન ફુલે ભેદ; ભક્તિ બાબ તોષપાણુ ભગતી; નર
 ભક્તિ ખીન હોય નખેદ. ૩ ભાવન કોટ અનંતા ભુપત,
 ભક્તિ દ્રઢ દીને ભગવાન; ભગતી કરી જકારી ભગતી અ
 ગતી ગત ભગતી અગવાન. ૨૯ કવીત.

જાકે ભરૂંસે દામ જનકે બરૂંસે કામ, પુત્રકે ભરૂંસે
 નામ સગોહ તમામકો; ભાવકે ભરૂંસે ભીર, તાતકે ભરૂંસે
 પીર જાતકે ભરૂંસે કુલ ગ્રહ નાશી ગામકો; કહન ગોપાળ
 પહારથ એકો તાહ; એસો જો ખીમારો તો ભરૂંસો

રમ્યા શામકો; ઝોરકે ભરૂંસે માંતુ હોત હે ઉપાધી મુલ
રામકો ભરૂંસો રમ્યા ઝોર કોત કામકો. ૩૦

અથ કુંડલીયા. રાજી સીતા રામજી, કરો બેરાજી
કોન; કદી બેરાજી જો કહાં તો, લહે દગ્ધ પે લોન. ૨
ફેર નહ ચાંબડી કાલે દયે દુષ્ટ શીર દંડ, જરે ઉપર ફેર
જાસે ત્રયલોક્ય પતી ત્રીકમ તકે; કરે સદા શુભ કામજી;
નખ જોતો દખ વ્યાપ નહી જો, રાજી સીતા રામજી.

૩૧ રામચંદ્ર રજન કરે, કરે સુભજન કોન; કરો એરારો
ભજો બરે નરકકે ભોન. ૨ દંડ શીર શીર પર દેવે, કેતે
કલપકે કલ્પ, બાવ નરકુંકા લેવે; સુરનર પક્ષરાક્ષસ સંકલ,
કદી દવેશ ઘનવ કરે; તાહસ્ત રોમ તુલત નહી, રામચંદ્ર
રજન કરે. ૩૨ રામચંદ્રકો આશરો, રામચંદ્રકી આશ
રામચંદ્રકું નહ રો, નરસો રહત નરાસ. ૨ આશ નહ
પુગે ઈનકી, ખાના પીના ખેર; મીલે બટકત જ્યું મીનકી
અનવીચ અખંડહ અવધપત, દુર કરે દુખ દસરો; રા
મ રામ રટરટ પ્રગટ, રામચંદ્રકો આશરો. ૩૩ સેજ સુતા
સુત કોપીતા, તાકો રંગન મન; રાત દીવસ પાકુ રો, ભુ
સુત કરે ભવન. ૨ નદીપત સુતકે નામે, તાજન સુતકો તે
ખ; કદી વાપેકયા કામે, ગોપાલ કહે શ્રુતવાનકુ મહા શ્રુપ
કર કામતા, દેખ રો કર નેમ દદ. સેજ સુતા સુત કોપીતા
૩૪ દખ સાગરમે કુમતાં, ખીનતી કરે ખીચિય; ગાર
હાપ ગોપાલકે, અવધાંન અવધેસ; અવધાંન અવધ

લેગ દખરો નહ લગો; ખાર ખાર કર જુમ, ભોન લયમે
ભય ભગો; એક આંગ માહરે અવસ બાપ લાખ દખ
હુંખતાં, પાછી પાછી પોકારીઓ દખ સાગરમે કુખતાં. ૩૫
દાહ—ગાયે એમ ગોપાલ, સુશિ આનંદ સીતાપતી;

પાછી ભગાં પાલ, નહ બધે ગોનાથજી. ૩૬
અથ ગનપતી ગીરી રત્નતી. દોહા

મહુમુત ચીપુ તારા પતી, તાયુત ચીપુ શુભ જનન;
દખી શુભ ત શુભસે રૂટે, વીમલી જાત દે દાન. ૩૭
ગનપત ધીપત કિમપત, નત પ્રત મહુચીનુત;
હન કરત કારન કરત, પારવતીકો પ્રત. ૩૮

અથ ચંડીગી રત્નતી. છપ્પ

જા ચંડી જગદંબ, કામ શુભ કારન કરતી;
જપ ચંડી જગદંબ. હાન કુખ દાહીદ હરતી;
જપ ચંડી જગદંબ, જરન મુખ અમ્રત જરતી;
જપ ચંડી જગદંબ, ભરત મઠ પાપત જરતી.
જગદંબ આંખ ચંડીજખર, હે એ જમ મહાલકી;
કરે ભા હૃદય કરના કરી, કરવા હર ગોપાલકા. ૩૯

અથ સંકરગી રત્નતી. દોહા

કરે સંકરે મો પર કપા, હર હર કબ હમેશ;
ધર ધર ઉરમમ ધામ ધર, શી વર ભક્તિ વીર્યશ

અથ બજરંગી રત્નતી

ખેડા દેવ બજરંગ, જંગ અન અંગહ ભગે;

અદ્વિ જ્ઞાન ઉત્તંગ, તોમ કરે ધરનહ તમે;
 એક વાર આકાશ, અવર બ્રહ્માંડ ઉઠાડે;
 મારે ધણી અવધિસ, ક્યામકો કામ સારાં;
 વાત જનર વરે ચીરે વર, કપા મોર પર કીજીએ;
 રૂબટ નજ કરે રામકી, દ્રઢ ભક્તિ મમ ઘીજીએ. ૪૧
 અથ શ્રી કાકુરાં મોખતથીહજીરા કવિત.

અલ્યા અસૌમ્ય આઘીય મુમ તુરગી લેર, હાર કવીકો
 વીર કે જાવ જાવ અરનો; ધેરકે ધુમંડ ડડ ખડન ઉઠક
 કરે આપકે છવાયો જ્યાં શુભ જા હરનો. જનત મે. ૪૨-
 જા હમાલાલ અજમાલ હરે રામકી ક્યાન તાન પુન કરે
 પરનો; મેકાસન પતી મોવતેસ તુન જન્મ લેતો, એરીરો
 રવેઈ જોન યેરો કોન કરેતો. ૪૨ ફલી ધર્મ જાદ જની
 અલપ ખામ રખી કરે, કામકે સુગાવે ઝ્યાર ઉડે સીદાહ-
 નતો; પચસો હજાર અજા ખાખીતામે કોક કોક; સુગો ક
 હે લેદ માસ ખાર સે ન ખનતો; મોવત પાહનસે કવી. ૪૩
 બાપકેતે હરા અજમાલ તુન તકિા અમહનતે; પછી કવી
 કોવીદ સો આપકાદ રાન કહાં; એરી મોવતે સખીર ખાટ
 કાન ખનતો. ૪૩ ઈતી શ્રી પુર્વ પ્રકરે સંપૂરણ.

અથ શ્રી શ્રી અનંત શ્રી રાજકુમર શ્રી રામચ દ્રજી
 રતનાસમે સયન કાજ પધારે ઉસી વખતસે રમાપનેકા
 રંભ ભટગી વાચ. દોહા

પગ ખારે સીનાખી, સયન કાજ રતનાસ; તદ

ખાંધે તીયા, બાંધી કરેન ખીલાસ, ૪૫ રામજી વાચ

શુરેનરે મુનીવરે સાંપરત, ચાલત ને મગ ચાલ; રામ
કહે રાખ રાજવાણુ, છોડો રાહ રસાન. ૪૬ ભટની વાચ

રંગ રંગીઆ રાજવી, બડરંગ જાજમ બેસ; પારંગ ક
ર પગ ધરેને, બદી છોડ ખીશીય. ૪૭ રામજી વાચ
રંગ રંગીલા રાજવાણુ, રંગ ભરેડે રંગ રંગ; જાજમ
રંગ સોરંગડી, મે છોડી મે મત, ૪૮ ભટની વાચ.

દાખાં બાખાં હામરો, બાખાં રૂપ અપારો દેવ હથી
ચે. દુરથી, કીચો બંધ કરતાર. ૪૯ રામજી વાચ

દેવ હથીચો દેખતાં, બાહ મન કીચો ખીચાર; સાચી
ભાખુ શુંદરી, સો બંધવાન હસાર. ૫૦

ગાદી આદી ગોરંગયું, કહાં શુખાદી કંદ; ચુપે કીપ
ચુકાસીયાં, ગાદીબંધ ગોવદ. ૫૧ ભટની વાચ

અથ શ્રી રામજી વાચ. કહેા વીચારી કામદયાં, બહા
હરખ તીજી માપ; બાદી બંધી નહ, ગમે, ને કપમ
બંધી જાવ. ૫૨ ભટની વાચ.

જાજમ બાલ હજારડી, એ દીને અવધસ; બટન થટ
બરાવકે, બેઠ રખાવે જાય. અથ રામજી વાચ.

સુવેચી—જાજમ રંગ સોરંગ સક્રમણ, બાલ જંગાલ ર-
સાલ ભરીડે; કુલ કુજાખ તોરંજી રનારંજ મુર. બરી
ભર માર બરીડે. રૂપાબર સોસની રંગ અનેકડી, મા
ખડી અહુ કોર બરીડે. રેગસે બટન, બેઠ રખાવન,

રાજકુમારસો મીઠા દીડો, ૫૪ અથ બટની વાચ..

રોહા--લોને દેવા દેવપત, દલાઓ દાતાર; નજર અની
બર નાબદે, મીઠો રાજકુમાર, ૫૫ સખાયો વાચ.
સાધ્યો--આંત અનીહ અનામય આપત, આર આપત
ખલાંક છયોહે; આપ અકેપ અકેપ અનાવધ આદી અ
નાદી અબંગ ભયોહે; એક અનેક અમેદાં મનિદહ, નાથ
અનાથાય આપ થયોહે. સુરા પ્રતીપાત રસાત હશે ગુપ્ત
દીત દયાત્ર દલીઓ દયોહે. ૫૬ રોહા

ગાદી ખીનહી નહ ગમે, જાગમ રૂપ જગામ; સો લોને
હવ સાંમરા, લેવા જગરો લાગ. ૫૭ રામજી વાચ
બર જર ગહી ભાતશુ, જલજલ કીધ જરૂર; સો મા
દી ખેડે સહી, પ્રેમ રમાજયો પૂર. ૫૮

અથ શ્રી રામજીએ પીશાક પાધવા બટની વાચ
છંદ ત્રીમંગી--હરખી સેહ બટન સવ મીલીયટન, વારશુ
થટન ખેન કહે; ભવદો અથ બટન દુખ સખ દટન રેખુવર
રટન એન લહે; સુન સેહજ કપાલા અવધ અવાલા દીત
દયાલા શુઅદાત; બોલી સેહ ખાલા શુર પ્રતીપાલા રામ
રસ લા જાગાવ. ૫૯ ખધેસરસે ભામુની મન લોભાતે
રૂરે આભાશુર કહાં કુંડલ દદ દોભા શુંદર શોભા ન
મોહાભા અવર કહાં; જાતનકી માભા હર વીસાભા ૧
ન્યાસા જન ત્રાટ, બેલી સેહ ખાલા. ૬૦ ખર

ગી કુલ શુભગી નગ લગમગી લેત જગી; ખાંચે કિતળ
ગી સેલી સરગી એ રે પલંગી સીત કગી; ખરેલન ખેલા
લાલસરય લાજા લાલ ગુલાલા અનહાત ખાલીસેહ ખા-
લા. ૧૧ ખદે ભુજ ખદહ હુમંકડા કહ વેટ મહાલહ લ
ગ દાસં; લખર ક-ધુ-હ મણી અફતહ જટીત કાચે સહ
શુર ઈસં; છોડો સેહ લાજા શુંજી મતવાલા ગાય ગોપા-
લા મહિમવુ, ખાલીસેહ ખાલા. ૧૨ શી રામજી વામ

છુટી શીર સેલી કુલ રાહુલી નંગ જાટેલી દુગ દુગી;
શુંજી સેહ અખમેલી નવલ નવેલી રંગ ભરેલી હદરગી; રા
ર શોભ સધીરા સુકતા હીરા કુલ તોરા છુટ વરાં; ખા
લે રાધીરા ગુની ગભીરા હતપર પીરા વર વીરં. ૧૩
છુટે કર અખત વેઃ શોહાવન પુની ભુજ ખખત તન રપા
લખર વર ઘટન સેહર જવટ નમની અમ જટન સેહ જહુપા
સખહો ગુન શીરા લજ સધારા તીરમલ નીરા ધર પીરં;
ખાલે રન પીરા ગુની ગભીરા. ૧૪ છુટે પુનીમહા રન
ધહા ધારન હહા હીરકની; દેખન અચીતહાહે મન મહા ર
રામ મહા નીલ મની છુટે ખત તીરા રહે શયીરા રીમ
અમીરા શુર પીરં; ખાલે રન પીરા. ૧૫ રહતાંખર પટા
છુટ હોપટા આર એકટા લટપટા; અંગાછટ મટા અતર
લપટ વોસર સટા મહખટા; તે ગાદી ગહીરા સમ શુભી
રા ખરેલીતીરા કર ખીર ખાલે રન પીરા. ૧૬ અથ

ભાગી આગીગ, છંદ નાગીવદના. મિ જઈ વાગી, યુનો
 ખરાગી, તુમ કુલ દાગા, જુગ જુગ જુગે, રામજી વાચ
 ભટ્ટનપાડો જે.સાક ખાલવ.પો છંદ જોભગી. બાણે રંધુ
 રાના શુન લો બા.મા સંગયુન ધાંમા જછરમા; બધે કચ
 ર્યામા બિ.ર અમામા બીદી દામા લલો સમા; સીંદુર સ
 મગહ મુકતા મગહભરી અથ ગહ ગીર સોહો; બધે બિન
 ખગહમે મદન ગહ અથ ઊંમગહ મન મોહો; બધે ફેર તુ
 મર તનદો ગુમર બ.લજ કુમરસો વરન; બધે સેહ અમર
 પુર પટાંબ આર ઉમર આભરન; બધે મુખ વેસર નથ
 નેહ ભર કુકુમ ફેસરકી ખીંટી; બધે નામણો વર કચુ ભર
 જર હાર હેમંકર કર મીંટી; બધે કર ચુડી પટી પુડી
 અમન મુડી ગયખાંતી; હન કુલ જઈડી વેરયાં રૂડી કુલ
 બગડી મન માની; બધે પદ પાયલ જોહ જલહલ કાં
 ખી સહીયલ રૂપ ભરી; પગ પાન પરમલ વીંછવા કેવલ ક
 ડલા સાંકલ ધીર પરી; છાડો અમનેની અમરન મેની
 નીત નાસેની નર નારી; ગોપાલ હલાંતીધી અનુમાની પતી
 છુખાંતેની સત વારી. ૧૭ બટ્ટની વાચ. કોશાક છોડવા

છંદ મુકતાસમ. યુનો રજુરામ મહા રન ધીર, કહે સ
 બ નાર હતો પર ધીર, છુટે થીર બાર છુટે થીર કેશ છ
 ટે તવ નામ થકી તન કેશ છુટે ફેર અંતર ઉમર કુલ,
 હમવલ હરતન કેહન પ્રભ; કહાં પદ ત્રેડોય વેસર હાર છ
 ટે પદ પાય લજે હક સાર, છુટે પગ પાનર કાંખી રામ

૩૭; કડાકુની સાંધા વીંછાપ રવચ્છ. છુટે ફેર અનર; આનનંગન, છુટે મુખ નાંશીક અંગન ને; છુટે રવ ધુ મરડી ધમચેલ, તકે મુખ મોર તણા તંગિલ; છુટે ન પ સાત આશુચન સાજ, કડે લગ આપ આપડીત રા ૪૪, કહુ વચ એક એનો મત મોર તપાન નમે મત ચંદ ચકોર, છુટે તવ નામ થકી ભવ બંધ રહ નહ કાંમર કોપર ફાંદ; રહે મમ અમરપૂર ફાંદાગ; રહ નહ ફાંદ તણો મહુ દાગ; ચીમે કોઈ મનેદ બગી ભળી નાર, ભગી પુગી ભોગવણી ભરધાર, ૬૮ અથ ભગી વાગ, આશીગ દો છાંદ. મધુભાર બોલી સુનાર હરણી અપાર હમા યી આશીશ વીસવાસુ વીશ, આપણી પાગ અમર અધાન અમરસુ ફેશ અંમલી પેશ અમરહે ફુન સોસાનું કુલ ફુ ન ફુગી ફેર અમર અવેર શીર ફેલી સાચ અમર; વાચ ફુંડલ કહાપ અમર સુભાય મુકતાકી મ.ભ અમરહે બાલ કાંઠી કઠીર અમર શીર કર અલકા અમર અમરત બં ધરશુ હેમ સખ રહે એમ અંગ અંગ આપ અમર પ્રતા પ મુખ નાક કન અમર અમાન શીર પવ હાથ અમરસ નાથ કર પલ્લવાદી અમર અનાદી રધુવંશ રાજ કર મુકત કાજ તવ માત તાત આનતદાત અમાદી એક કરકલ અ નેક અનકાર આપ પ્રગટયો પ્રતાપ દેવાડી ફાંદ કરનો ની િંદ તીન કાજ તાત ભવ ઉદય ભાત મુખ દેન સાત આ-
 ૧ અનાંત ધનછહી તાત અસપૂત વાત ધન માત ને ૨

આનંદ મેલ ખાતા ગભીર ધન આપ વીર ધન અવધરેશ
 નારામ કૈય ધનપૂરી ધામ રામાબી રામ ધન જન કરા
 ય તવ સરન પાપ કર આપ હૈય ધન દરસ દેત જાત આ
 પ કીત મમનદે પ્રીત થક છહ જાવ દો બેઠ પાપ પ્રહા
 હી શેષ રટરટ બીશેષ નહ પાર પાપ મમ મની ક.ય અ
 વધેસ રામ દુભ કરે કમ રમન પ્રકાશ શીખે દો લાસ
 શીખે સુનાર અમર ભરધાર શીખે સંકામ પુગે સુહામ ગા
 વત ગોપાલ સુન શત્રુ સાલ છવત પરીવંત સુખ દે અ
 નંત દે ભકિત મોહી કહા કહુ તોહી પુમ આંતર જાગી
 માતેનાં મામી. ૬૬ શી રામજી વાચ મુજરો હમાર
 સુન દો સુનાર બડ કપા ક્રીય જલ લાવ બીપ. ૭૦
 રોહા—કાસો બાધનયા ભટની વાચ. કાસો ત્યાર ક
 રી બીસરીયો બરીયો પ્રગટ ભુપત પ્રેમ ભરી બધયો છા-
 ડો ખીર ખર. ૭૨ અથ રામજી વાચ.

બોજન રંધત ભાવશુ, શુર નર તરપત થાપ, બોજન
 બંધ્યા માનહો, બોજન બંધત નાંહ. ૭૨ ભટની વાચ
 જલ બંધ્યા કરે જોરશુ, સો છોડો શુર તાજુ; રંધો
 શુખ દસરથરા ભમહલ રંધુકલ ભાજુ. ૭૩ રામજી વાચ
 શુર નરે જલ બીવે સહી, બીવે ખમ મગ ધાન; સાચો ક
 હુ રાહલીયા, કહો જલ બંધે કોન. ૭૪ ભટની વાચ,
 જલમ દુગકજુ જોરવર, તાતે દ્યુ વગાપ; સો કહો
 વો સહી, શુણો અરજ શુર રાય. ૭૫ રામજી વાચ

કેરા એક સકટકા કીયા, એહડાદીયા ગોધાર; જલ્પકાણ
જલમે દબ ગયો, ભુકા કરતન ભાર. ૭૬ ભટની વાચ

લાખ ઝુપ્પ લુખાં કોયો, લીચોન હાથ લગાય; હોકો હ
મ પાંચે દીઓ હીયો પુર હરખાય. ૭૭ રામજી વાચ

હોમણ કર હેત, રાત દીવસ વલખ્યા રહાં; મેંચી કહુ
સચેત, યામે હોય અહેત, સો ખધ્યાં સોબા નહી. ૭૮

ભટની વાચ. કાગ ઉડામણ કામણ્યાં, માગંતહે મહ
રાજ; રાજા હંડીએ કરાં હમારો કાજ ૭૯ રામજી વાચ

કાગ ઉડામણ શબ કરણ, હરખ કરણ ચીત હેત; સો
દેવાં ક્યું સાંપરત, યામે હોય અહેત, ૮૦ ભટની વાચ

કહે જમણ્યાં કહે જમણ્યાં. મા કૌશલ્યા રાનીકા; ખ
ડા અરથ એક માંડા ઠાસો કપાશીયાકી કાનીકા. ૮૧

રામજી વાચ. ગાર નહીહે ગાર નહીહે એક અલક
એહલાનીકા; તેસે ગાર નહી હેતામે, કપાશીયાકી કાનીકા

૮૨ ભટની વાચ. શીર અમયલી સાડા દાને કીને
અતરો કામ. જ્યાકુ દેખા મે સેહજીને દીને બાખ્યા દામ

૮૩ રામજી વાચ. શીર અમયલી સડી કને, કી-
ધો અતરો કામ; અવધટ માંડા બધી આપા. દીયા ન સોટ

દામ. ૮૪ ભટની વાચ. પણ ઘેટા સોવરન મહે, જ
ડા ચો રાત જરૂં; સોખધે હમ સાંપરત, પહાંગ અછા-

યો પુ. ૮૫ રામજી વાચ. રતન સેજ પદ રતનહે,
રતન પરીષદ પ્રમાન; રતન રંગીલો રાજવી, એ મત ખાં

ધો આંત. ૮૬ કુંડલીયો રામ રામ ભજ રામ ભજ
 રામ રામ ભજ રામ; રામ રામ ભજ રામ ભજ, નર
 તનનકેત કામ, નરેતનકે નકામ, હામ લાખુકા દેવે; તીરે
 થ વરત તમામ, સંત ધર નીરજર સેવે; હમીરનાંદ અજ-
 માલ હર કરત ચહા પરે કજ. કુમ કમસ રૂપ મોવત ક
 મંધ, રામ રામ ભજ રામ ભજ. ૮૭ દોહા આશીશ
 દન દન પ્રત અધકો દશા, દન પ્રત અધકો દાન; કોડ
 જગાં કાયમ રહો, મોવત દુખ માન. ૮૮

અથ કારકકો નામ અણી દુઢે છે.

ગોરોક્તની સદન ગણાં, પાક બુધ આણ પાર; બહે ન
 ત આણ બખતરો, જી લો અછર જર. ૮૯

ધર્તી આરંભત પ્રકાશ શંપુરાણ

દોહા—કાલી વદકી પંચમી, ત્રય લીલાકી સાલ;

ગાયો સમત યુની સમે, ગોપાલે ગોપાલ. ૯૦

અથ જમીયતરામ આદીતરામ અમનગરના ર

કુલ અખતપારી અને મોહોટા લાયક સરદાર છે લેખનો

સ્ત્રીડ ત્રિહંગમંડ જ્યું હમાતી રાત ગોવંદ કુમી જ્યું
 કરગો; પ્રારવકા ધર પંડવ કાળ । સ્ત્રીન અનંત ધરીજ્ય
 હરગો; જ્યુંજલ પીર પોકારના રામ, આલીનકો નંદ હ
 પ્રીજ્યું હરગો; અરઅર આતર મોહર દેહદ. જમીયનાતમ
 જરર હરગો. ઈતી રમન પ્રકાશ

